

ماش از راه تاختن و ناسالم افراد پایکشکر است، بنابراین مقدمه‌ها با اینجا مجدداً سالم و مسالم کار، می‌توان از برداز آن جلوگیری کرد، بلکه اذین بردن آن غیر کاملاً امکان پذیر است.^(۱)

بنابراین همه اساس نتائج هارا محیط ناخور و ناهموار عتکام کودک در او بوجود می‌آورد، هلاکوک دلخواه، جسمانی و اندامی و مجازی هم شدند، نهایاً مقدار زیادی داشت و اشارات را، اشاره‌ایان خفن و دیگر ایجاد می‌نماید، از این قبيل احصالها، پایداری و گوشی مایه‌بردان و مادران را پایدار کرده، اینین رفتارهای تبعیجه‌شن سبب می‌گردد که پاک حالت خشم و اضطراب دائمی وعیق در او بروزه‌اید.

کوک در مقام دقاع و مبارزه با این تصادمهای می‌گیرد، بازی های گونا گون بالآخر افیان خود پذیرد، بلکن از این روش ناگفته، هیر طلبی است، پوش از آنکه بروش هیر طلبی اشانه کنیم، لازم است این نکته موجود داشت که نیمی از شخصیت و نوع افراد از کودکی پی‌بری می‌گردد، و برای اینکه کوک تقویت از این تصریحات بدیع بخوبی استناد کند، به رخی از تصریحات اولی، پی‌اشناسات، او پادکاتان احتیاج دارد که پوش طلبی شخصیتی کار بیند به سر جذبک انسان کامل گشک کند.

اما در توضیح روش هیر طلبی، پاید گشت بجز از کار کان و قلن در جایی شرکی قرار دی، گیرنده، عکس اصلی که در بر این تدوینی، از خود شده بودند، اینست که حالت تسلیم و می‌باشد چونه گفته انسان و شخصیت خود را از مستحبه‌های می‌بینند و راقی‌الوس حرادت دند گر گفتی و سوادن با آراء و عقاید گران بچر کشید آن، بدلاًست گشک از خواسته که مترقبین اینکار و شخصیت شان دهند، و می‌بارد گشک از دشی و سوادی آنان در انسان نگهداشتن افراد است.

در توجه این تدوین از هیر طلبی اینه که پوش از آن بگشان است؛ در توجه استقلال ذکری، شخصیت، جوانان و شهامت این ابر اعیانه، بحال دو آن دیده که می‌باشند یکی از دو کار را انجام داد، یا انسان و عوامل متضاد را پایکشکر بهتر سازگاری جامع علوم انسانی انجام گیرد.

این نوع افراد هیر و دری را این‌گوی اراده، سعی می‌کنند، سین و مهله، ای خود ماش و پنهانی بروزد آورند، بیرون اینکه که داشت، این ایان هیر و روزی و عاطله انسان در می‌باشد.

چهارین ایلی ماطیح و سرده کسی قواند عمل در یا کار آنها نار آشکار می‌داند، اینست که همین عده‌اگر در شر اعتماد گشکری فراز گشکرند، بالا قاسمه درج مسالمت آنها تغییر باقه، گمنه تو ز و سخت هیر از آبداری آبله.

(۱) تصاده‌ایان درونی کارن خور لای ص ۷۷

ناکتیات هیر طلبی

برخی از افراد، در جای حالت شکنی تر دیده، می‌تصویبی، قابلی، اضطراب، افسوس‌گز، پاس و ناگهیدی، گناه، گیری و ابتاله اینها می‌باشد، اینگونه اشخاص بر اثر اشتبه جایی روحیه هایی، همراه نیز برده، در شکنجه و عذاب سرمه‌بیرون نهاده اند، این ناراحتی های بیماریهای جسمی، مانند سواعدهای مزمن، سروردهای شهد، متجر میگردد، بررسی های دقیق روانی، این واقعیت را آشکار می‌سازد که همه این عوارض، دلیلی بر وجود تصاده‌های عشق و روحی است، شاید عده‌ای از اعلی درجه های این تصاده های املاع شده، عده‌یکی گر قرار انتکار می‌شلرب و پیرشان بوده، ولی مدل آنها بسیار داشته، شاید هم عده‌ای آن حیات و قدرت داده بتوانند، با این تصاده‌ها در پر و شوده شاده، اینسته، همچنده مذاقون گویا گشکر از آن فرار می‌گشکند.

ناگفته می‌شاند که گستر کشک رسانی توان یافته که در جای روحی گویه تصادر و روحی بنشاند، ولی تکمه اساسی در اینهاست که افراد سالم بستک قدرت درجی، این تصاده‌های تا حدود زیادی می‌گذارند و حال آنکه در این اثرا این تصاده‌های املاع و عشق-همگنی و خوشان آنچه داشت در تلاش این که بروزد پی‌چاره، تئی تو اندور بر این تصاده‌ها متفقاً با این مفهوم باشند، یعنی تصاده‌ها از کجا و از کجا می‌گشکند، اگر این موضوع پیشی آید که اصول امانته وجودی این صفاتها از کجا و از پیشمانی آغاز می‌گشکد؟

در رواهه‌های علمی، فرقه‌یدادیون کیست است که در این موضع بررسی های دقیق نموده است، تئیش این بود که تیاد انسانی از بر خود تصادلات غیربریز ایان، که احتاج شدید به اقسام خدمه از آن، باسته و تیاهه‌های پاسته‌محیه شاؤنده، و جلسه بوجود می‌آید و همچویه ایان علوم انسانی و مطالعه‌ایان تصاده‌های انسانی از این تصاده است که می‌باشند، فروید عقیده‌اراد که تصادر و روحی عمویت داشته و قابل مطالعه نمی‌باشد اما این تصاده داد و آنها به کشته شدند اند.

کارل هورنای هر والشناخی هر و غیره دارو که اولاً ملت تحقیق شاد روانی آنقدر که همیشه گشوده بوده گشوده بوده است، علاوه بر آن مخصوصیت تصاده تیار علاج می‌باشد، و چنین می‌گویند: تصادر و روحی عمویت داشته، وال آن از درجه کس و جو و نیاید، و آنایا بضرط تحمل حست و گوشش کافی، رفع آن بیرون کاملاً ممکن است.

در باره پیدایش تصاده‌های انسانی، چنین اظهار عقیده می‌گشند: «ینظر من تصاد انسانی

(۱) روانشناس اجتماعی الیف نیکچهر، محسن

بر درس اجتماعی، گواهی میدهد که بسیاری از افراد اجتماع ناازایین قبیل افرادند، تباری دست هستند، بیش از حد معمول گردن و تو اوضع میکنند، و پسون و مستشار بجالی پنهان هستند، دور گوشی و تحرک آغاز میگردند.

روی مین اصل است که رسانه اسان «قیمه» دارد که تمایلات من کوچه اسان های زین دارد، با در فرم متناسب خود نمایی نموده برسیله آزاد آن گفته اند، یعنی ملت نوبل و پیغمبر طلبی همان آن بلات سر گرفته است که بر اساس مصلحت اند پس بنا کنیکه هم روزی تنبیه باقی است. شیوه هم طلب از هم علاقت دیگران ترجیح نمی دارد، و در روی همین اصل است که این بخواهد همرا راضی نگذارد، لذا توقیمات (یکر اندراز آورده میگارد)، و در مواد بسیاری، توقعات خود را فراموش میکند.

بدون اینکه دیده ایان طلاع رسانی نماید تزلیل روحی اش «لایک» دارد، همین خصوصیات ایجاد کننده که ادھر گرد، جنس است و رقابت و مبارزه علی خوبی میگیرد. میل از خود شرق را تابع دارد، فضای فضای بزرگ آن بینند و آن هر نوع امر از وجودی، خود را از بین میگرد.

دیگر از خصوصیات را رد نمی پنیر طلب ایست که در این شرایط و سرعت دیگران اسلیم میگیرد، و عجب آنکه حتی در روابط ای اتفاق دیگران کاملاً بینا نموده، باز خود را مقصر دانسته پشم است، هلاکت انتقام این یافید.

صفتها بخشنده اند که افراد پنهان طلب از دوچاهی های سلطنت را مانند امداد امنیت حراست، این از وجود و فرم امان و امنیت از اینها نموده، و رفت کمال در آنها، جزو وظایل خود خصوصیه اند. در اساس همین حسوبه های روحی است که شخص «هر طلب» حالت اکثراً بوده لش ایجاب میگرد، که این خود را خود را خنوماً به خود بگیر اینها اند، اینها به خودش با انتقاد و تمجید و ایجاد محبت دیگر از بیاعدم آشنا کنند و زیلاً بیشوه، نهای این هر نوع من اشتائی باشندگانه افراد پنهان ساختی به حیثیت و اعتبار آن حواله بودند.

(قیمه از ص ۲۷)

هستای سوار ای را دید که از بیشتر کشورها از انتقابی بیکنند، تو پر ای اینکه شناخته شوند سوت سودرا پوشایده و آهسته آهسته مکثول سمعت گفتن میگند پیغمبر عصیان شد، اینم بر آنها نزد، و به حذفه دستور داد، باعضاً خود را آنها در گردانند.

لهم، سوت خدا را بشدیدی از آنها افکنند، و همچنان که پیغمبر از شفته آنها آگاه شده، خود را از راهی که آمد، بودجه از گشتند و پس از سیاهیان بیوستند.

حذفه میگویند من آهار ای از شاهانه های شتر اشان شناخته و به پیغمبر گفتم من آنها را پیش از مرغ فی میکنم، تا آنرا بسرای خوش برسانی، پیغمبر بالآخر صلوت آمیزد و بعد مسئور را داد که از انشای را ز آنها خود داری کنند شاید آنها راه تو بدوا پیش گیرند و بین افراد و که اگر من آنها را عجلات نسایم بگانگان «بگویند محمد بن از آنکه بنا و قدرات رسید ششیز بر گردن بیان خود نهاد (۱).

(۱) بحاجج ۲۶ ص ۲۴۷، سیره حلی ۳ ص ۱۶۲